

There are no translations available.

Terasa da spre munti iar calea ferata curge la citiva metri de vila. Stilul arhitectonic este cel al Romaniei de la inceput de veac si inca de la intrare te intimpina Rapsodia romana. Maestrul nu e acasa, dar vocea placuta a audio-ghidului te conduce in toate camerele vilei Luminis din cartierul Cumpatu.

Indicatoarele din Sinaia iti arata directia, dar nu si distanta. De la parc faci cam 30 de minute pina la Casa Enescu. De acelasi timp ai nevoie si daca pornesti pe drumul de masina care coboara dinspre Peles. Pe traseu, un mic pod iti asigura niste senzatii tari cind trenul trece pe deasupra capului tau. Poate ca 100 de centimetri te despart de rotile CFR-ului.

Scoti din buzunar 5 lei pentru a vizita Vila Luminis - singura locuinta a lui Enescu cladita din banii sai. Bani din turnee peste Atlantic. Lei biletul si primesti o pereche de papuci si audio-ghidul.

Iesi din hol, urci citeva trepte si pina sa intri in camera de oaspeti mai apuci sa arunci o privire in oglinda. Arati decent pentru a pasi in incaperile familiei Enescu?

Citeva piese de mobilier Biedermayer, doua covoare persane, un vas oriental si unul romanesc, un samovar rusesc. Incalzitul camerei era asigurat de o soba alba de teracota si de un camin alb. Pasesti usor apoi in camera "de muzica". Pianul cumparat de Enescu poarta un bust al lui Wagner si partitura de la Oedip. Linga pian, un sfesnic cu sase brate, axul central fiind reprezentat de acvila bicefala, simbol cantacuzin. Pe pereti, citeva icoane de sec. XIX. Printr-un hol mic intri in camera Maruca, dar mai este si optiunea scarilor catre foisor.

Spatiul decorat de Maruca Cantacuzino-Enescu este suficient de eclectic incit sa nu strice armonia urban-taraneasca a stilului. Din nou covoare persane, rafturi englezesti, verset din Coran, vas chinezesc. Linga pat, un tablou cu dedicatie de la "Pynx", numele de alint al lui Enescu. (Derivat probabil din "Sfinxul" - contributia reginei Elisabeta)

Camaruta lui Enescu este o chilie de monah, destul cit sa incurce doua persoane care stau in picioare. O lavita acoperita cu o patura olteaneasca. Covor taranesc pe perete. Linga lavita, o lada de sec. XIX, un mic dulap de haine si o masuta. Sfintii din icoane se roaga. Camera lui Enescu din vila Luminis creata pentru odihna maestrului, spatiu de rugaciune pentru vizitator. Impresia e coplecitoare.

La etajul superior citeva camarute foarte joase, putin peste 2 metri. In una din ele, Yehudi Menuhin a luat lectii de muzica de la Enescu. Intr-una din zile, regina Maria s-a furisat in vila si l-a ascultat pe Yehudi. Impresionata de talentul sau, i-a daruit o carte cu autograf. O alta camera pastreaza fotografii, carti, tablouri, documente din viata lui Enescu.

Desi ai papuci , simti nevoia sa pasesti cu grija. Muzica lui Enescu te insoteste, nu mai ai nevoie de audio-ghid.

Glasul rotilor de tren din apropiere il zdruncina pe contemporan. La vremea constructiei, anii '20, trenurile erau rare. Pe de alta parte, viata lui Enescu s-a desfasurat in parte prin turnee. Trenul sau vaporul (de 20 de ori peste Ocean), devenindu-i casa. De avion i-a fost frica.

Imaginea camarutei lui Enescu te urmareste. La Bucuresti, in casa din spatele muzeului Enescu (Palatul Cantacuzino) camaruta maestrului este putin mai mare. Dar despre asta, cu alta ocazie.

Sursa: www.umblarici.ro